

Đà Lạt Ngày Trở Lại

Đu thiên k, mình v thăm Đà Lạt.
Hn ch i v i quên h t chuy n h ng tr n.
Mùa đào nguyên n khu t n o phù vân
Nh dấu tích c a m t th i thiên c .

Đi bên nhau trong r ng chi u lá đ
Đi i thông reo, gió n ng tóc mây bay
Tay trong tay, lòng ngâ ng t nh say
N hôn v i - đ u tình s u lãng đãng.

Đà Lạt nh' th ng m t th i dĩ vãng
Đi nh Lâm Viên mây ph nh t m xa
Trăng đã lên soi bóng núi chiêu tà
Nh g i nh' thi t tha ngày tháng cũ.

Thung lũng Tình Yêu nh t nhòa s ng ph
Mây lang thang đ i gió c đ ng v .
Màu hoa vàng g i m t thoáng đăm mê
Bay r t nh theo i v k n m.

Nắng đã tắt, r ng chi u lên s c tím
Đi bên nhau quên h t chuy n đ i th ng

Gió lao xao trên đỉnh núi mù sương
Núi im ắng hẳn chốn thiên đường vắng.

Hoàng hôn xuống trong âm thầm huyền bí
Lạ lùng đêm đánh thức cuộc tình ngỡ
Giữa đam mê, vào giấc vẫn hẳn không
Ta vô thức đợi em sống vẫn như xưa.

Đà Lạt ơi! đêm trăng vàng bên suối
Ta thâu n thâu, đem đuốc đi giữa trời mây
Thác Gougah sương xuống rừng cây
Như tuyết trắng rừng đang vắng chốn Bích Hồ.

Ôi như quá khứ ngày xưa Đà Lạt
Thơ trong Prenn trong cảnh nhấc màn sương.
Thác Cam Ly dịu dàng thơ cùng đàn
Như gió mát sông vàng thổi từ Nguyễn.

Đi Thiên Thai vẫn đi dài cung đường
Em thốt tha kẻ đi tìm giữa hoa.
Em là ai! mà nhan sắc kiêu sa
Sao quyên rũ trong chiều tà sương.

Đà Lạt ơi! trăng mờ trên núi
Sương rừng đêm, tắt đèn núi hẳn
Tìm em, thấy cây mờ trắng mê
Ta run rẩy trên núi vẫn mờ ngơ.

Ta hoang mê như mây chiều gió thổi
Nghe rừng xa lạ bóng nai vàng
Tìm người tiêu ai hòa khúc nhạc màn
Như tiếng thác rừng rành hoa lá.

Núi hôn muộn - núi rặng xa
Thơ ng hững ng thơ giữa rừng mây
Mai ta vẫn, Đà Lạt có buồn không?
Có như là nhớ mong ngày tháng cũ.

Ta rong rêu bám đất trên thác lũ
Bụi yêu em nên cuộc chuyến quay
Rừng lao đao chìm ngập giữa hoang mê
Rồi cảm nín trên lối về vào rừng.

Bụi xa em sống như hình bóng
Như rừng thông trầm mặc giữa sương mù
Như lá rơi trong gió chuyến mùa Thu

Đêm Đà Lạt gửi u lòng vì n khách.

Lê Tấn Dũng